

سفر شغلی

۷. سفر شغلی

از شرایط قصر نماز در سفر آن است که سفر شغل نباشد، بنابراین اگر سفر شغل باشد؛ خواه قوام شغل به سفر کردن باشد، مانند رانندگی یا خلبانی و خواه سفر کردن مقدمه شغل باشد، مانند سفر پزشک یا معلمی که برای شغلش سفر می کند، نماز در آن سفر تمام و روزه صحیح است.

توجه

در فرض مسأله قبل تفاوتی نمی کند که شغل برای کسب مال و درآمد باشد یا نباشد. برای تمام بودن نماز و صحت روزه لازم است عرفاً سفر، شغل او محسوب شود؛ خواه با چند سفر باشد یا در یک سفر طولانی، مانند کسی که یک مسیر دریایی طولانی را برای شغل خود طی می کند. برای آنکه عرفاً سفر را سفر شغلی بدانند سه چیز معتبر است:

الف: قصد انجام سفر شغلی

ب: شروع سفر شغلی

ج: قصد استمرار انجام سفر شغلی

در مواردی که صدق عنوان حرفه و شغل نسبت به سفر مشکوک باشد، نماز قصر و روزه باطل است. اگر سفر برای تحصیل علم، جزء حرفه و شغل باشد مثل آنکه دوره ی آموزشی برای کارمند اداره قرار دهند و او مجبور است برای گذراندن دوره به مسافرت برود، سفر او سفر شغلی می باشد. سفری که دانشجوی و دانش آموز برای تحصیل علم می کند تا در آینده شغلی را اختیار کند، احتیاط واجب آن است که در چنین سفری نمازش را به صورت جمع بین تمام و قصر بخواند و روزه اش را بگیرد و بعداً نیز قضا کند. اگر تحصیل علم همراه با وارد شدن در جمعی باشد که عنوان آن جمع، عنوان حرفه است؛ مانند طلبه که از همان ابتدای تحصیل، بر او عنوان "روحانی" صدق می کند، یا دانشجویان دانشگاه افسری که بعد از گذراندن چند ماه تمرین و تعلیم در دانشگاه، سردوشی می گیرند و به آن ها "افسر" گفته می شود، این نوع تحصیل جزء حرفه محسوب می شود و در سفر تحصیلی باید نماز را تمام بخوانند و روزه بگیرند. کسی که اشتغال به شغلی دارد که در سال یک بار به مدت مثلاً یک ماه طول می کشد مانند کاروان داران حج، چنانچه بنا دارد همه ساله به این کار اشتغال داشته باشد، نمازش حتی در اولین سفر تمام است. در فرض مسأله سابق اگر بنابر استمرار نداشته باشد، حکم سفر شغلی را ندارد. کسی که در فصلی از سال سفر شغلی داشته باشد چنانچه بخواهد همه ساله به آن اشتغال داشته باشد و یا بخواهد یک بار و به مدت طولانی مثلاً حداقل سه ماه به طور متعارف و مستمر به آن اشتغال داشته باشد و تنها در ایامی که معمولاً تعطیل می کنند مانند ایام تعطیل و عزاداری، تعطیل کند، سفرش حکم سفر شغلی را دارد و نمازش حتی در سفر اول تمام است، ولی اگر مدت آن طولانی نباشد، مثلاً یک ماه می خواهد این کار را انجام دهد، صدق عرفی سفر شغلی واضح نیست و در صورت شک،

نمازش قصر است. کسی که شغلش تردد به بیرون شهر به اندازه کمتر از مسافت شرعی است مانند بعضی از رانندگان تاکسی، چنانچه اتفاقاً در حد مسافت شرعی برای همان شغلش مسافرت کند، حکم سفر شغلی را ندارد و نمازش قصر است مگر آنکه بنا داشته باشد برای مدت طولانی به بیش از مسافت شرعی آن شغل را ادامه دهد. که در این صورت از همان سفر اول حکم سفر شغلی را دارد و نمازش تمام است. کسی که شغل او سفر است و وظیفه اش آن است که نماز را تمام بخواند و روزه اش را در سفر بگیرد، چنانچه در وطن یا غیر وطن با نیت یا بدون نیت، ده روز بماند، در اولین سفری که بعد از این اقامت ده روز انجام می دهد، نمازش قصر است. کسی که سفر شغلی داشته، اما ۱۰ روز (در وطن یا غیر وطن) در یکجا مانده است، چنانچه به سفر غیر شغلی مثل زیارت برود و پس از آن بدون اقامه ۱۰ روز اقدام به سفر شغلی کند، بنا بر احتیاط واجب در این سفر نمازش را هم قصر و هم تمام بخواند. رفت و برگشت اگر در نظر عرف، یک سفر محسوب شود، مثل استادی که از وطن برای تدریس، به شهری سفر کرده و هنگام عصر یا فردای آن روز به مبدأ بر می گردد یا مثل راننده ای که یک مقصد واحدی دارد، و مثلاً می خواهد باری را به شهری ببرد و برگردد، در این صورت رفت و برگشت، سفر اول محسوب می شود و اگر عرفاً یک سفر محسوب نشود، مثل راننده ای که برای حمل مسافر یا کالا به مقصدی حرکت کرده و از آنجا به مکان دیگری برای حمل مسافر یا کالا سفر نماید، یا از ابتدا قصدش چنین باشد و سپس به وطن مراجعت کند در این صورت، سفر اول با رسیدن به مقصد اول، تمام می شود. در حکم سفر شغلی که نماز تمام و روزه صحیح است، تفاوتی نمی کند که مسیر یا نوع شغل یا وسیله سفر، همان قبلی باشد یا تغییر کند. کسی که شغلش سفر نیست، چنانچه سفرهای متعددی انجام دهد نمازش قصر است، خواه از ابتداء قصد سفرهای متعدد داشته باشد یا بعداً اتفاق بیفتد. کسی که شغلش سفر است، اگر به سفر غیر شغلی برود، نمازش قصر است؛ مثلاً کسی که شغلش بردن مسافر از شهری به شهر دیگر است، اگر سفر حج یا عتبات برود، نماز را باید قصر بخواند، اما اگر در ضمن سفر شغلی، کار شخصی، مانند زیارت انجام دهد، چه غرض اصلی کار شخصی باشد و بردن مسافر تبعی باشد یا به عکس و یا هر دو غرض مساوی باشند - نماز تمام است. کسی که به خاطر شغلی سفری کند و در ضمن آن یا بعد از آن، اعمال خاصی از قبیل دیدن اقوام و دوستان را هم انجام می دهد و گاهی یک یا چند شب هم در آنجا می ماند، در این مدت حکم سفر شغلی او تغییر نمی کند و نمازش تمام است. شخصی که تردد شغلی دارد اگر برای امری مانند صله رحم یکی دو روز زودتر به محل کار برود؛ علی الظاهر حکم سفر شغلی را دارد. کسی که شغلش سفر است چنانچه پس از سفر شغلی، بلافاصله برگردد، در برگشت نمازش تمام است ولی اگر چند روزی (کمتر از ده روز) برای غیر شغل مثل زیارت یا تفریح بماند و سپس مراجعت کند، احتیاط واجب در برگشت، جمع بین قصر و تمام است. کسی که سفر، شغل اوست، اگر به سفر غیر شغلی برود، هر چند به محل شغلش باشد، نمازش قصر است. در فرض مسأله قبل چنانچه سفر غیر شغلی به محل شغلش برود ولی تصمیم بگیرد که به خاطر شغل در آنجا بماند، مدتی که در آنجا توقف می کند تا به سر کار برود، احتیاط کند به جمع میان قصر و تمام، اگر چه بعید نیست حکم به تمام. اما بعد از آن یعنی در محل کار و در برگشت نمازش تمام است. کسی که شغلش سفر است اگر به سفر غیر شغلی برود نمازش قصر است، ولی چنانچه از آن محل به قصد محل شغل و به انگیزه کار سفر کند در صورتی که ده روز (چه با قصد و چه بدون قصد) در آنجا توقف نکرده باشد، در سفر به محل شغل نمازش تمام است. اگر خودروی شخصی که شغلش رانندگی است بعد از شروع به شغل رانندگی خراب شود و برای تعمیر و مثلاً خرید لوازم به محلی که مسافت شرعی است سفر کند، این سفر سفر شغلی محسوب شده و نمازش تمام است. در فرض مسأله قبل، چنانچه پیش از شروع شغل، خودروی او خراب شود و برای تعمیر و مثلاً تهیه لوازم به محلی که مسافت شرعی است مسافرت کند، نمازش قصر است. کسی که شغلش سفر است اگر به آخرین سفر شغلی برود یا در بین سفر از ادامه اشتغال منصرف شود، چنانچه سفر مقوم شغل او بوده؛ مانند رانندگی، در این صورت در مسیر برگشت از آخرین سفر، اگر مسافری نیاورد، برگشت او سفر شغلی حساب نمی شود و نمازش قصر است، چه با ماشین خودش برگردد و یا با وسیله دیگری و اگر سفر مقدمه شغل او باشد هنگام برگشت از سفر آخر بنا بر احتیاط واجب باید نماز را هم قصر و هم تمام بخواند. تبلیغ و ارشاد یا امر به معروف و نهی از منکر اگر عرفاً شغل و کار فردی محسوب شود، در سفر برای انجام آن کارها حکم مسافری

دفتر مقام معظم رهبری
www.leader.ir

را دارد که بخاطر شغل و کارش سفر می کند، و اگر زمانی برای کاری غیر از ارشاد و تبلیغ مسافرت کرد، در آن سفر مانند سایر مسافران نمازش قصر است.